

Anh Duy thân mến,

Em ngời viết lá thư này cho anh

Tuần trôi

- Ngày Nga, tôi có món quà này, chắc Nga sẽ thích vô cùng.

- Em chắc hẳn hời chi y món quà gì, chắc Hời nh đã dúit v

- Đu cho k vào ngời đi! Về nhà, chắc đêm khuya thanh vắng rồi hãy đem ra đ

- Làm gì mà run đ v y? B nào Nga cũng là c u sĩ quan quân đ i nhân dân, c

- Em run không phải là s công an khám xét th y mình mang món hàng qu c c

... và Hội Âm Giọng Đồi

Tác Giả: Nga Saigon

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 06:20

Chị Hinh là người bạn sát cánh với em vào thời kỳ chiến đấu của Tr

Và nhà, chị đêm khuya thanh vắng, mỗi người đi đâu đã say giấc nồng, e

Thời gian trôi nhanh quá anh nhỉ? Thời thoát đã bạn mỗi năm rồi còn gì? Ba

Chiến tranh bùng nổ, anh từ Sài Gòn về lánh nạn quê nhà. May mắn thay giấc chửa tràn về vùng

Đoạn y lớn đầu tiên nghe anh trình bày y giáo, em mới để ý thấy cách phát âm của anh khác với những

Mỗi đầu bạn học trò trong lớp, rồi về sau bạn học trò của cả trường học thấy cách phát âm kỳ lạ

Anh còn nhớ lần đi cắm trại đầu tiên do nhà trường tổ chức ở trại hè 51 không? Lớp mình chia làm b

- Trại sinh bên toán B ăn hết "thịt" (thịt) cá rồi, em chị còn củ khoai nóng này tặng anh dùng để cho

Chẳng ngờ anh không giận vì bạn em hái giồng, anh chìa tay ra cầm củ khoai một cách hồn nhiên, m

Dân trong làng kéo đến khu cắm trại, tôi đi xong vì có đồng áng cũng ra tham dự trò chơi của trại

Em còn nhớ tính anh ít nói. Trong lúc mỗi người nghỉ ngơi, thỉnh thoảng anh chêm một câu ph

Xong màn văn nghệ và được tin thời sự về những chiến thắng công quân đội vì của bạn đi về cho

... và Hỡi Âm Giọng Đói

Tác Giả: Nga Saigon

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 06:20

Em là con gái, trộm ban cho em cảm nhận bén nhậy hơn con trai. Kinh nghiệm đời trộm qua, chốc bầy giờ

Em đã được đi được lòng người lính lá thép anh trao. Vì số phận của em, con nhũ Thy - con gái ông Xã Tả

Ngày anh cầm tay em lính đầu (và cũng là lính cuối), em đã khóc, đã hết lòng dồn hết vào sao anh bỏ họ

Năm 1954, hiệp định Giơ-ne-vơ chia đôi đất nước. Mất số người trong làng xã tập kết ra Bắc. Gia đình

Anh Duy yêu đời,

Nhiều đêm em đã khóc, vì nỗi bất hạnh của mình nỗi xót xa quê người. Em nhớ đời anh thốt nhiều. Nhớ đời

Số dài người miền Bắc không tập kết như những gì mà "người ta" đã nghĩ ngày đầu đời em. Cũng như

Chiến tranh ngày càng lan rộng và khốc liệt. Phi cơ oanh tạc hươu nhũ mỗi ngày. Đa số nhân dân miền

Có lẽ em nhớ được tập truyện đời kêu gọi chiêu hồi trên phi cơ thả xuống. Em vui đời kẻ tập truyện

Khi miền Nam được "giải phóng", em nghĩ rằng đây là cơ hội em có thể tìm gặp người bạn tình năm xưa

Năm kia, chú Lâm về Sài Gòn, chú y kẻ rứt nhiều chuyện về anh. Em vô cùng xúc động vì anh về n giờ

Đúng bốn mươi năm trước, đời riêng đời làng quê, anh gặp trao em lá thép tình. Anh nao nức chờ

... và H₂i Âm Giọng Đ₂i

T₂c Gi₂: Nga Saigon

Th₂; B₂;y, 18 Th₂;ng 10 N₂;m 2008 06:20

Th₂ vi₂t cho anh đã khá dài. Nh₂ng gi₂t n₂c m₂a trên mái nhà cũng đã thổi g₂o đ₂u đ₂n xu₂ng t₂m t₂o

Em xin đ₂ng bút. C₂u chúc anh đ₂i dào s₂c kh₂e và gia đình g₂p nhi₂u s₂ may m₂n, an khang, th₂nh

Thân ái,

Em gái anh, Nga

Tái bút: Đ₂ tránh s₂ k₂m soát c₂a nhà n₂c, em trao lá th₂ này cho m₂t sĩ qua